

ब्रह्म m. N. pr. eines Fürsten MBh. 3, 8601. fg. 8606. Wohl fehlerhaft für वध्यश्च.

ब्रह्म, ब्रह्मति gehen, sich bewegen NIGH. 2, 14.

ब्रह्म = ब्रह्मन् am Ende einiger comp. Vop. 6, 44. असुरब्रह्मो Ind. St. 3, 462, 3. n.: ब्रह्मेतु माम्. मधुमेतु माम्. ब्रह्मेव मधुमेतु माम्. TAITT. Âr. 10, 38. ब्रह्मे तमसि विश्वधत् 80.

ब्रह्मश्चिपि s. ब्रह्मर्षि.

ब्रह्मकन्य (ब्रह्मन् + क०) und कन्यक Clerodendrum Siphonanthus R. Br. NIGH. Pa.

ब्रह्मकन्यका (ब्रह्मन् + क०) f. Bein. der Sarasvatî TRIK. 4, 1, 27.

ब्रह्मकर (ब्रह्मन् + 4. कर) m. Abgaben an die Priesterschaft Inschr. in Journ. of the Am. Or. S. 6, 339, 13.

ब्रह्मकर्मन् (ब्रह्मन् + क०) n. das Amt des Brahman, — der Brahmanen ÇĀṆKH. Çr. 4, 6, 1. 8, 13, 15. MBh. 3, 4742. कर्मप्रकाशक Beiw. Gopāla's (Kṛṣṇa's) PĀÑĀR. im ÇKDr. u. ब्रह्मन्. कर्मप्रदायक PĀÑĀR. 4, 8, 71.

ब्रह्मकर्मसमाधि (ब्रह्मन् + कर्मन् - स०) adj. derjenige, welcher sich mit der höchsten Gottheit beschäftigt und sich in sie vertieft: ब्रह्मार्पणं ब्रह्म हविर्ब्रह्माग्निं ब्रह्मणा ऊतम् । ब्रह्मैव तेन गन्तव्यं ब्रह्मकर्मसमाधिना ॥ BHAG. 4, 24. qui numen operando meditatur SCHL. ब्रह्मण्येव कर्मात्मके समाधिश्चित्तिकायं यस्य ÇKDr.

ब्रह्मकला (ब्रह्मन् + क०) f. Bez. der im Herzen der Menschen wohnenden Dākshājanî Verz. d. Oxf. H. 39, b, 36.

ब्रह्मकल्प (ब्रह्मन् + क०) 1) adj. dem Gotte Brahman ähnlich R. 4, 31, 25. — 2) m. Brahman's Weltperiode als Bez. einer Urzeit: कल्पे (Schol.: ब्रह्मलोके कल्पोद्दि) MBh. 12, 6809.

ब्रह्मकाण्ड (ब्रह्मन् + का०) n. der dogmatische Theil der heiligen Schriften (Gegens. कर्मकाण्ड) MADHUS. in Ind. St. 4, 16, 6. ÇĀṆP. 26.

ब्रह्मकाय (ब्रह्मन् + 2. काय) m. pl. N. einer best. Klasse von Göttern MBh. 13, 1374 (st. लोकाः; ebend. ist mit der ed. Bomb. लेखाः zu lesen).

ब्रह्मकायिक adj. zur Klasse der Brahmakāja genannten Götter gehörend: देवपुत्र LALIT. ed. Calc. 43, 19. 79, 4. 18. 170, 1 v. u. 332, 1 v. u. 460, 11. BURN. Intr. 202. 608. Lot. de la b. l. 3.

ब्रह्मकारि (ब्रह्मन् + 1. कारि) adj. Gebete verrichtend RV. 6, 29, 4.

ब्रह्मकाष्ठ (ब्रह्मन् + काष्ठ) Thespesia populnea Corr. und Maulbeerbaum NIGH. Pa.

ब्रह्मकिलेपि (०) m. N. pr. eines Mannes PRAVARĀDHJ. in Verz. d. B. H. 37, 10 v. u.

ब्रह्मकिल्बिष (ब्रह्मन् + कि०) n. ein Vergehen gegen die Brahmanen RV. 10, 109, 1.

ब्रह्मकुण्ड (ब्रह्मन् + कु०) n. N. eines heiligen Teiches Verz. d. Oxf. H. 143, a, N. KĀLIKĀ-P. 81 im ÇKDr. LIA. I, 533, N.

ब्रह्मकुशा (ब्रह्मन् + कुश) f. eine best. Pflanze, = मञ्जोदा NIGH. Pa. — Vgl. ब्रह्मकोशि.

ब्रह्मकूट (ब्रह्मन् + कूट) m. N. pr. eines heiligen Berges KĀLIKĀ-P. 81 im ÇKDr.

ब्रह्मकूर्च (ब्रह्मन् + कूर्च) Bez. einer best. Kasteiung: अक्षोरात्रेणितो भूवा षोणमास्यां विशेषतः । पञ्चगव्यं पिबेत्प्रातर्ब्रह्मकूर्चविधिः स्मृतः ॥ PRĀJACĪTIVAT. im ÇKDr. Verz. d. Oxf. H. 283, a, 14. 44, b, 16. Verz. d. B. H. No. 366 (38). 1149.

V. Theil.

ब्रह्मकृत् (ब्रह्मन् + कृत्) adj. Gebete verrichtend, Beter, Andächtiger: इमे हि ते ब्रह्मकृताः सुते स्या मया न मत् आसते RV. 7, 32, 2. 8, 53, 6. 10, 50, 7. 34, 6. die Marut und andere göttliche Schaaen: (इन्द्रः) ब्रह्मकृता मारुतेन गुणेन मञ्जोदाः 3, 32, 2. 7, 9, 5. 10, 66, 5. Beiw. Vishnu's MBh. 13, 7020. PĀÑĀR. 4, 8, 71.

ब्रह्मकृत (ब्रह्मन् + कृत) m. N. pr. eines Mannes gaṇa मुधादि zu P. 4, 1, 123. — Vgl. ब्रह्मकृतेय.

ब्रह्मकृति (ब्रह्मन् + कृ०) f. Gebet, Andacht RV. 7, 28, 5. 29, 2.

ब्रह्मकृतु (ब्रह्मन् + कृतु) m. N. pr. einer Person Verz. d. Oxf. H. 13, a, 28.

ब्रह्मकोश (ब्रह्मन् + कोश) 1) m. die Schatzkammer des Brahman, des heiligen Wortes u. s. w. TAITT. Âr. 2, 19, 1. PĀR. GĀHJ. 3, 15. MAITREJUP. 6, 28. — 2) f. ई eine best. Pflanze, = मञ्जोदा RĀĀN. im ÇKDr.: vgl. ब्रह्मकुशा.

ब्रह्मनेत्र (ब्रह्मन् + नेत्र) n. N. pr. einer heiligen Oertlichkeit MBh. 3. 5076. 14. 1222. HARIV. 11838 (in der älteren Ausg. ब्रह्मनेत्र). 11843. 12021. PĀÑĀR. 2, 6, 10.

ब्रह्मखण्ड (ब्रह्मन् + ख०) n. Titel des 1ten Abschnittes im Brahma-vaivartapurāṇa Verz. d. Oxf. H. 20, a.

ब्रह्मगन्ध (ब्रह्मन् + गन्ध) m. der Duft Brahman's KAUSH. Up. 1, 5.

ब्रह्मगर्भ (ब्रह्मन् + गर्भ) 1) m. a) Brahmanen-Embryo (?) Verz. d. Oxf. H. 87, b, 18. — b) N. pr. eines Gesetzgebers Verz. d. Oxf. H. 270, b, 278, b. 336, a. — 2) f. म्या N. einer Pflanze, Polanisia icosantra W. et A., RĀĀN. im ÇKDr.

ब्रह्मगर्वी (ब्रह्मन् + गर्व = गो) f. Brahmanenkuh AV. 5, 19, 4. 12, 3. 5. 11. 12. ÇĀT. Bh. 14, 6, 2, 4.

ब्रह्मगायत्री (ब्रह्मन् + गा०) f. Bez. eines bestimmten Zauberspruches PĀÑĀR. 3, 14, 19. 13, 63.

ब्रह्मगार्ग्य (ब्रह्मन् + गा०) m. N. pr. eines Mannes HARIV. 9044. 9103.

ब्रह्मगिरि (ब्रह्मन् + गि०) m. N. pr. eines Berges ÇĀBDAR. im ÇKDr. KĀLIKĀ-P. 81 ebend. ÇĀTR. 1, 34.

ब्रह्मगीता (ब्रह्मन् + गी०) f. pl. Bez. bestimmter von Brahman gesprochener Verse (MBh. 13, 2146—2152) MBh. 13, 2153. Titel einer Schrift HALL 124. Verz. d. Oxf. H. 76, a, 2. व्याख्या HALL 124.

ब्रह्मगीतिका (ब्रह्मन् + गी०) f. Brahman's Gesang, Bez. bestimmter Verse JĀĀN. 3, 114.

ब्रह्मगुप्त (ब्रह्मन् + गुप्त) m. N. pr. eines Sohnes Brahman's, den er mit der Frau des Vidjādhara Bhima zeugte, KATHĀS. 46, 61. 64. 48, 17. eines Astronomen, der 598 n. Chr. geboren wurde, WEBER, GJOT. 9. Verz. d. Oxf. H. 329, a (No. 780). REINAUD, Mém. sur l'Inde 337. GHJ. Bibl. 507. Ind. St. 2, 231. SIDDHĀNTAÇR. 9, 17. 11, 5 (S. 209). eines Hauptes der Secto Bhakta Verz. d. Oxf. H. 248, a, 17 und N. eines Trigartashashṭha Kār. zu P. 5, 3, 116 (v. l. ब्राह्मगुप्त). pl. Bez. eines Stammes ebend.

ब्रह्मगुप्तीय m. ein Fürst der Brahmagupta Kār. zu P. 5, 3, 116 (v. l. ब्राह्म०).

ब्रह्मगोल (ब्रह्मन् + गोल) m. das Weltall MOLESW.

ब्रह्मग्रन्थि (ब्रह्मन् + ग्र०) m. Bez. eines best. Gelenkes am Körper Verz. d. Oxf. H. 200, b, 1. 235, b, 27.

ब्रह्मग्रह m. = ब्रह्मरातस MOLESW.